

Hof van beroep
te Gent

1^e Kamer

Terechzitting
van
4-1-2007
Staatloze

Verdrag van New York
dd. 28.09.1954)

Arrest in de zaak 2006/EV/42

1.

Het hoger beroep, neergelegd ter griffie van dit hof op 19 juli 2006, van het vonnis van 15 juni 2006, gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, tiende kamer, is tijdig en regelmatig.

De appellante werd gehoord in raadkamer in haar middelen en conclusies.

Advocaat-generaal R. Q. [REDACTED] werd gehoord in de lezing van zijn schriftelijk advies. De appellante heeft hierop gerepliceerd.

Alles gebeurde met inachtneming van artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

2.

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde op 29 november 2005, vordert de appellante haar het statuut van staatloze toe te kennen volgens de criteria van het verdrag van New York van 28 september 1954, goedgekeurd door België bij wet van 12 mei 1960.

De eerste rechter wijst de vordering af als ongegrond, vandaar het hoger beroep van de appellante.

3.

Artikel 1 van het verdrag van New York van 28 september 1954 betreffende de status van staatloze definieert een staatloze of apatride als een persoon, die door geen enkele staat krachtens diens wetgeving als onderdaan wordt beschouwd.

Overeenkomstig het adagium "actori incumbit probatio" behoort het de appellante, die haar staatloosheid wenst erkend te zien, hiervan het bewijs te leveren.

Deze regel dient redelijk te worden toegepast, in die zin dat van de verzoekende partij niet kan worden verlangd dat zij aantoonst dat zij door geen enkel land ter wereld, krachtens diens wetgeving, als zijn onderdaan wordt beschouwd, maar enkel dat men aantoonst dat men door de landen, met dewelke men een band heeft omwille van geboorte, afstamming, huwelijk, verblijf... niet als onderdaan wordt beschouwd. Zo men ooit een nationaliteit had, dient men aan te tonen dat men deze niet meer bezit.

4.

De appellante is geboren op [REDACTED] 1972 te Prishtina, Kosovo, dat binnen de toenmalige Socialistische Federale Republiek Joegoslavië (S.F.R.J.) gelegen was.

Na het uiteenvallen van de S.F.R.J. is de nieuwe Federale Republiek Joegoslavië (F.R.J.) ontstaan op 27.04.1992.

De appellante zou op 10 december 1998 Kosovo hebben verlaten na er steeds te hebben gewoond, wegens de algemene oorlogssituatie en uit vrees voor haar fysische integriteit.

Zowel in het kader van haar asielaanvraag als in het kader van haar regularisatie-aanvraag verklaarde de appellante de Joegoslavische (Servië-Montenegro) nationaliteit te bezitten.

Bij haar asielprocedure was de appellante in het bezit van een Joegoslavische identiteitskaart, uitgereikt te Prishtina op 10 april 1997 en een geboorteakte, afgeleverd te Prishtina op 13 september 1991.

Op geen enkel ogenblik maakte zij gewag van een mogelijke situatie van staatloosheid.

Hoewel Kosovo sinds 1999 onder controle en bestuur van de Verenigde Naties (UNMIK) staat, is de Servische provincie integraal deel blijven uitmaken van de Federale Republiek Joegoslavië, sinds 04.02.2003 Servië en Montenegro en na de onafhankelijkheidsverklaring van Montenegro op 03.06.2006 republiek Servië.

Juridisch gezien hebben de inwoners van Kosovo nog steeds het staatsburgerschap van Servië.

Op 01.03.2005 is de nieuwe wet op het staatsburgerschap van Servië in werking getreden. Deze wet vervangt de oude nationaliteitswet van Servië van 1979 en stelt de federale staatsburgerschapswet van de F.R.J. van 1996 definitief buiten werking.

Op grond van de nieuwe wet behouden alle personen, die op grond van voorgaande regelingen het staatsburgerschap van Servië hebben, hun status.

Tenzij de appellante uitdrukkelijk afstand deed van haar staatsburgerschap of het staatsburgerschap verloor op grond van de bepalingen, voorzien in de vigerende wetten op het staatsburgerschap van de F.R.J./Servië, bezit zij thans nog steeds de nationaliteit van Servië en Montenegro.

De appellante bewijst noch ten genoegte van rechte dat zij afstand heeft gedaan van haar staatsburgerschap, noch deze te hebben verloren.

Ten onrechte houdt de appellante voor dat zij haar staatsburgerschap heeft verloren op grond van de U.N. Resolutie 1244, die de UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo) haar missie gaf.

Artikel 10 van de Resolutie 1244 geeft de UNMIK enkel mandaat om voor Kosovo een overgangsadministratie tot stand te brengen en voorziet in een voorlopig toezicht op de democratische instellingen binnen de Federale Republiek Joegoslavië.

Omdat Kosovo nog steeds deel uitmaakt van Servië levert het administratief bestuur UNMIK geen bewijzen van staatsburgerschap en/of paspoorten af.

Om deze te verkrijgen of te verlengen kunnen Kosovaren op het kantoor van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Servië in Prishtina terecht.

Kosovaren in het buitenland kunnen zich wenden tot de diplomatieke vertegenwoordiging van de FRJ/Servië.

De ambassade van Servië en Montenegro te Brussel laat in haar schrijven van 10 oktober 2005 weten:

- dat haar andere documenten ter beschikking dienen gesteld om het staatsburgerschap van de appellante te kunnen nagaan/ bevestigen;
- dat de appellante met de vereiste en opgegeven documenten zelf dient te komen;
- dat documenten, afgeleverd door de UNMIK niet in aanmerking komen.

De procureur-generaal wijst er in zijn advies dan ook terecht op dat niets de appellante belet de documenten, die zij heeft overgelegd bij haar asielaanvraag aan de ambassade van Servië-Montenegro in Brussel te overhandigen i.p.v. een geboorteakte, afgeleverd door de UNMIK (zie schrijven d.d. 21.03.2006 van haar raadsman).

Waar zij dit niet doet, is het de appellante zelf die onvoldoende haar medewerking verleent.

De beslissing van de eerste rechter wordt dan ook bevestigd.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch wijst het af als ongegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Laat de kosten ten laste van de appellante;

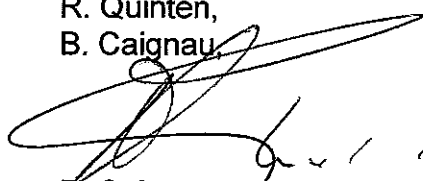
Deze hoeven dan ook niet te worden begroot.

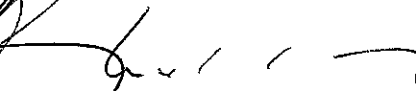
Aldus gewezen in raadkamer van het Hof van beroep te Gent, EERSTE KAMER, zitting houdende in burgerlijke zaken, van VIER JANUARI TWEE-DUIZEND EN ZEVEN.

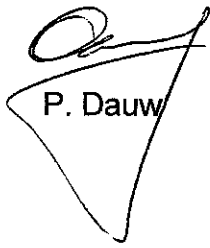
Aanwezig :

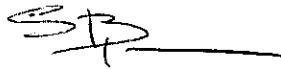
G. Brugmans,
P. Dauw,
B. Wylleman,
R. Quinten,
B. Caignau.

Kamervoorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Advocaat-generaal,
Griffier,

B. Caignau

B. Wylleman

P. Dauw

G. Brugmans

Rep. nr/2007/46

Aangeboden op 04 JAN. 2007

Niet te registreren;

1771
De e.a. inspecteur,
M. CASSAN

